

CXIV.

Forslag til midlertidig Lov

om

Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning.(Fremsat i Folketinget den 4. Marts 1918 af Landbrugsminister *Kr. Pedersen*.)

§ 1.

I Tiden indtil den 1. April 1919 maa intet bestaaende Landbrug nedlægges som selvstændigt Brug.

Overtrædelser af denne Bestemmelse straffes under en af det offentlige anlagt Politisag med Bøder indtil 10 000 Kr., hvorhos Ejeren tilpligtes under en Dagsbøde at genoprette det nedlagte Brug.

§ 2.

I Tiden indtil den 1. April 1919 kan Udstykning af samlede faste Ejendomme, jfr. Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning af 6. April 1906 § 1, som ikke er Hovedgaarde, Selvejrbøndergaarde eller Fæstegaarde, kun ske under lagttagelse af følgende Bestemmelser:

- a) Ved Udstykning af Ejendomme med et Tilliggende af over 1 Td. Hartkorn skal der forblive en Hovedparcel tilbage paa mindst 1 Td. Hartkorn.
- b) Udstykning af Ejendomme med et Tilliggende af 1 Td. Hartkorn eller derunder kan kun finde Sted, naar der under Ejendommen indlægges et bekvemt beliggende Areal, der i boniteret Maal maa være ligesaa stort som det, der fraskilles ved Udstykningen.

I de i Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning af 6. April 1906 § 3 nævnte Tilfælde er Landbrugsministeren dog bemyndiget til at fravige de her fastsatte Indskrænkninger i Retten til Udstykning.

§ 3.

Denne Lov, der ikke gælder for Staden København og Færøerne, træder straks i Kraft.